Írta: Adminisztrátor
2019. október 27. vasárnap -

Csúrog, 2019. október 27. **- A vajdasági magyarokat ért tömeggyilkosságról, atrocitásokról való emlékezés része a vajdasági magyar emlékezetnek, és kötelességünk, hogy őrizzük az áldozatok emlékét, lerójuk kegyeletünket, átadjuk a következő nemzedékeknek ezt a tudást, az emlékezés belső feladatát és felelősségét** - hangsúlyozta Pásztor István, a Vajdasági Magyar Szövetség (VMSZ) elnöke vasárnap Csúrogon, ahol az 1944-1945-ben ártatlanul kivégzett áldozatokra emlékeztek.

A magyarságot ért megtorlások, a csúrogi, zsablyai, mozsori magyarok elűzése, a községekből való örök kitiltása a magyar mint bűnös nemzet fogalmának életben tartását szolgálta, "fokozta a fokozhatatlant". "A jeltelen tömegsírokban, szeméttelepeken, agyaggödrökben elföldelt áldozatok mártíromsága, azok mártíromsága, akiknek a Tisza lett jeltelen sírja, nem fokozható. A bosszúért lihegők vagy a parancsra cselekvők által elkövetett tömeggyilkosságok nem fokozhatóak" - hangsúlyozta Pásztor István.

Ugyanakkor az, ami a csúrogi, zsablyai, mozsori községekben élőket utolérte, a rendeletbe foglalt és kimondott kollektív bűnösség olyan bélyeg volt, amely a vajdasági magyar közösség egészének homlokán égett. Ennek alapján írták a győztesek a történelmet, ennek alapján zajlott a történelemtanítás, ez táplálta az uralkodó ideológiát, ez segített és segít a mai napig relativizálni a történelmi tényeket - részletezte a 75 évvel ezelőtt történteket a politikus.

Felhívta a figyelmet arra, hogy a vajdasági magyar közösségben, annak életében szerepet vállalóknak közös felelősségük abban van, hogy "ne hagyjuk relativizálni a borzalmat, ne hagyjuk, hogy különbséget tegyenek az áldozatok között, ne mentsük fel a gyilkosokat és ne keressünk magyarázatot a bűnre. Nem a felszabadítók és a megszállók álltak szemben egymással, hanem az embereket állították szembe egymással azok, akik számára a nemzeti közösségek, a falvak lakosai, a kocsmárosok, papok, tanítók és egyszerű emberek az égvilágon semmit sem jelentettek".

Teleki Júlia túlélő kiemelte: sokáig emlékezni sem volt szabad arra, ami Csúrogon történt, hat éve viszont már tisztességes emlékhelyen róhatják le kegyeletüket a családtagok és a túlélők. Hozzátette: azt szeretné még elérni, hogy a szerb áldozatok emlékére kialakított múzeumban helyet kapjanak a magyar áldozatok nevei, hogy a szerbek is tisztában legyenek azzal, nemcsak a magyarok követtek el bűnöket a térségben, hanem a szerbek is.

Az áldozatok emlékművét Csúrogon 2013-ban állították, akkor Áder János magyar és Tomislav Nikolic akkori szerb államfő is fejet hajtott a második világháborúban és azt követően ártatlanul kivégzettek előtt.

A második világháborúban Jugoszlávia német lerohanása után, 1941 áprilisában a Délvidék magyar fennhatóság alá került. Újvidéken és környékén a magyar honvéd- és csendőralakulatok által 1942 elején végrehajtott partizánvadász rajtaütésekben mintegy 3-4 ezer ember vesztette életét, főként szerbek és zsidók. Az 1942-es "hideg napok" után két és fél évvel, az 1944. október 17-től 1945. február 1-ig tartó jugoszláv katonai közigazgatás idején Tito partizánjainak megtorlásában a becslések szerint legalább 20 ezer délvidéki magyar halt meg. A legvéresebb események színhelye Csúrog, Mozsor és Zsablya volt, ahol szinte a teljes magyar lakosságot kiirtották. A túlélőket gyalogmenetben a járeki gyűjtőtáborba vitték, ahol hat-nyolc hónapot kellett eltölteniük. A nélkülözésekbe több ezren belehaltak, a túlélők soha nem térhettek vissza otthonaikba. A történtekről 1990-ig beszélni sem lehetett. A szerb kormány 2014-ben, hét évtized után helyezte hatályon kívül a három vajdasági település (Csúrog,

Mozsor és Zsablya) magyar lakosságának kollektív bűnösségét kimondó határozatot.